

været at fritage Nationalbanken for dens Forpligtelse til Seddelindløsning. Fra Regeringens Side er det jo et meget stærkt Ønske, at man snarest muligt igen maa komme over til Guldindløselighed, helt eller delvis. Vi har imidlertid ikke ment at kunne forlange det nu, saa længe man endnu intetsteds i Europa har gjort det og først i den allersidste Tid har begyndt at bestræbe sig derfor i et enkelt Land.

Idet jeg i øvrigt henviser til de Motiver, der ledsager Lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie.

**Maegaard:** Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det høje Ting at stemme for det foreliggende Lovforslag. Det vil være det høje Tings Medlemmer bekendt, at det ikke er mange Maaneder siden, vi havde et ganske lignende Lovforslag til Behandling her, og det vil ogsaa være bekendt, at den Gang blev Lovforslaget underkastet en Udvalgsbehandling, ved hvilken vi drøftede Sagen med forskellige sagkyndige, bl. a. med Direktører for Nationalbanken. Flertallet indenfor dette Udvalg havde, tør jeg maaske sige, absolut den Opfattelse, at det, som Forholdene laa Nationerne imellem, var en Nødvendighed at bibeholde den Undtagelsesstilling, som Nationalbanken havde opnaaet med Hensyn til Indløsning af sine Sedler. Imidlertid var der dog en vis Stemning indenfor Udvalget, som ogsaa gav sig Udtryk her i Salen, der gik ud paa, at man burde gaa til Guldindløsning af vore Sedler, og man forudsatte fra den Side af Udvalget, at det vilde være rimeligt, at der, inden Samlingen sluttede, kunde være Tale om at optage en Forhandling herom med større Udbytte, end vi kunde paa det daværende Tidspunkt. Det Forslag, vi den Gang behandlede, tog Sigte paa, at Loven skulde være gældende indtil Udgangen af 1924, men Udvalget samlede sig om den Opfattelse, at Loven kun skulde gælde indtil Udgangen af Marts Maaned 1924, saa at man kunde faa Lejlighed til, om det ønskedes, endnu en Gang at drøfte dette Spørgsmaal, inden Rigsdagssamlingen sluttede. Derfor løber Lovens Gyldighed ud om nogle faa Dage. Jeg er ganske overbevist om, at det vil være vanskeligt at finde nogen i dette høje Ting, som tør udtale og anbefale, at vi ikke skal forlænge den.

Jeg vil med disse Ord anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

**Bramsnæs:** Vi fra vor Side skal ikke lægge Hindringer i Vejen for dette Lovforslags Gennemførelse; ogsaa jeg mener, at der i Øjeblikket ikke er andet at gøre end give den Bemyndigelse, der foreslaas i Lovforslaget, til at indrømme Nationalbanken Udsættelse med Hensyn til Indløseligheden af Sedlerne med Guld. Vi har jo ved adskillige Lejligheder drøftet denne Lov her i Tinget, og jeg har da fremdraget forskellige Spørgsmaal vedrørende Nationalbankens Forhold til Guldindløselighed, til Staten, til Lovgivningsmagten. I og for sig vilde der, da dette Lovforslag nu foreligger, være Anledning til at forsøge at faa nogle af disse Spørgsmaal frem til Debat, maaske til Afgørelse. Jeg skal imidlertid undlade det, fordi det, saa vidt jeg forstaar, er sidste Dag, Rigsdagen er samlet; der er derfor ikke megen Tid til at tage et saadant Spørgsmaal op til Drøftelse. Skulde det føre til noget, maatte vi jo ogsaa henvise Lovforslaget til et Udvalg, hvilket i Øjeblikket vilde volde adskillige Vanskeligheder. Men jeg vil gerne sige, baade for mit eget Vedkommende og paa mit Partis Vegne, at vi i enhver Henseende vil forbeholde os vor Stilling til det, der her sker, idet jeg mener, at man har forsumt Lejligheden til at faa en virkelig Forhandling med Nationalbanken om vigtige Spørgsmaal, en Forhandling, som efter min Mening burde være ført netop ved denne Lejlighed.

Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, der jo er Bankkommissær og i denne sin Egenskab er fuldt fortrolig med alle Forhold vedrørende Statens Stilling til Nationalbanken og dennes Stilling til vort Pengevæsen. Hvorledes er Ministeriets Stilling til Guldindløsningsspørgsmaalet i Almindelighed? Saa vidt jeg har forstaaet, har der ved Forhandlingerne i det andet høje Ting gjort sig forskellige Synspunkter gældende, dels fra Ministeriets Side, dels fra den højtærede Ministers Side, dels fra Medlemmer af Folketinget, og jeg vil gerne give Ministeren en Lejlighed til at præcisere, hvorledes Ministeriet og dermed formentlig Venstrepartiet ser paa dette Spørgsmaal. Det er jo et Spørgsmaal, der i Øjeblikket er ret aktuelt og vist drøftes af flere af Ministrene ved Valgmøder Landet over. Da man ikke har Lejlighed til at høre alle de udmærkede Taler, som holdes af Ministrene rundt om i Landet, vil jeg gerne her have at vide, hvorledes Ministeriet ser paa dette Spørgs-